

อภาพร นามเมือง 2550: ปัจจัยที่บ่งชี้ความล้มเหลวทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน
 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปริญญาปรัชญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบัญชี ภาควิชา
 บัญชี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิติพัฒน์ นัทรอัทรพัฒน์,
 Ph.D. 152 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถบ่งชี้ความล้มเหลวทางการเงินของ
 บริษัทจดทะเบียนล่วงหน้า 1 ปี 2 ปี และ 3 ปีก่อนที่บริษัทจะประสบความล้มเหลวทางการเงิน โดย
 ครอบคลุมบริษัทจดทะเบียนในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มธุรกิจการเงิน รวมจำนวน 70 บริษัท
 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มบริษัทที่ประสบความล้มเหลวทางการเงิน ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2544 –
 พ.ศ. 2548 จำนวน 35 บริษัท และกลุ่มบริษัทที่ไม่ประสบความล้มเหลวทางการเงินในช่วงเวลา
 เดียวกัน จำนวน 35 บริษัท และได้กำหนดตัวแปรอิสระรวมจำนวน 24 ตัวแปร โดยใช้ข้อมูลทาง
 บัญชีระหว่างปี พ.ศ. 2541 - พ.ศ. 2547 และประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูง ได้แก่ การ
 วิเคราะห์จำแนกกลุ่ม และการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม พบว่า ปัจจัยที่สามารถบ่งชี้ความ
 ล้มเหลวทางการเงินล่วงหน้า 1 ปี 2 ปี และ 3 ปีก่อนที่บริษัทจะประสบความล้มเหลวทางการเงิน คือ
 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีความสามารถในการพยากรณ์สถานะของบริษัท ได้
 ถูกต้อง โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.7 ร้อยละ 72.9 และร้อยละ 68.6 ตามลำดับ

และผลการศึกษาโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า ปัจจัยที่สามารถบ่งชี้
 ความล้มเหลวทางการเงินล่วงหน้า 1 ปี ก่อนที่บริษัทจะประสบความล้มเหลวทางการเงิน คือ
 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย และ อัตราส่วนหนี้สินรวม
 ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ปัจจัยที่สามารถบ่งชี้ความล้มเหลวทางการเงินล่วงหน้า 2 ปีก่อนที่บริษัทจะ
 ประสบความล้มเหลวทางการเงิน คือ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม และปัจจัยที่สามารถ
 บ่งชี้ความล้มเหลวทางการเงินล่วงหน้า 3 ปีก่อนที่บริษัทจะประสบความล้มเหลวทางการเงิน คือ
 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม และรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งมีความสามารถในการ
 พยากรณ์โอกาสที่บริษัทจะประสบความล้มเหลวทางการเงิน ได้ถูกต้อง โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ
 ร้อยละ 82.9 ร้อยละ 72.9 และร้อยละ 75.7 ตามลำดับ

Arpaporn Nammeung 2007: Factors as Indicators of Financial Failure: A Case of Listed Companies on the Stock Exchange of Thailand. Master of Accountancy, Major Field: Accounting, Department of Accounting. Thesis Advisor: Assistant Professor Pitiphat Chat-accaraphat, Ph.D. 152 pages.

The study aimed to investigate indicators of financial failure of companies listed on the Stock Exchange of Thailand, covering most sectors (except financial institution). The data of 70 companies between 2544 and 2548 B.E. were collected and separates as 35 financial failure companies and 35 non-financial failure companies for comparison. Twenty-four pieces of accounting information during 2541- 2547 B.E. were used as independent factors. Discriminant Analysis and Logistic Regression Analysis were applied in this study.

The Discriminant Analysis indicates that the factor able to significantly indicate financial failures 1, 2 and 3 years before the financial failure occurs, is Debt Ratio. The accuracy to forecast the company status for the 1, 2 and 3 years before the failure is 75.7%, 72.9% and 68.6%, respectively.

The Logistic Regression Analysis indicates that the factors able to significantly indicate one-year in advance of financial failure, are Debt Ratio, Net Profit Margin and Debt to Equity Ratio. The factor able to significantly indicate financial failure two-years in advance is Debt Ratio, and the factors able to significantly indicate financial failure three years in advance are Debt Ratio and the Audit Report of a Certified Public Accountant. The total accuracy for the financial failure forecast for 1, 2 and 3 years before the failure is 82.9%, 72.9% and 75.7%, respectively.